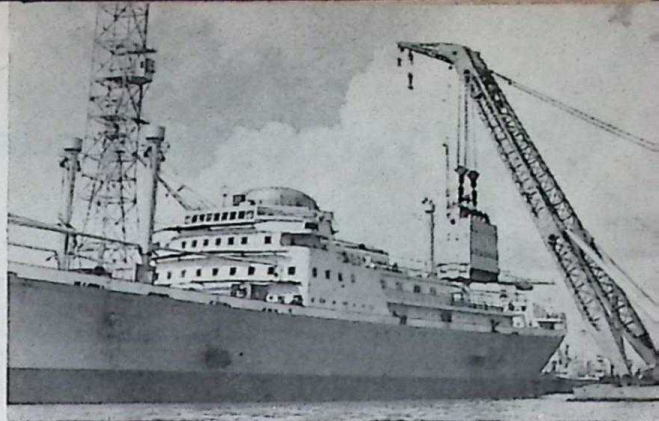

Boele - nieuws

MAANDBLAD VOOR HET PERSONEEL

N.V. BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK - BOLNES

INSTALLATIE ONDERNEMINGSRAAD

De ondernemingsraad is thans officieel geïnstalleerd. Doordat enige leden van de vers gekozen raad de proeftocht van de Straat Lombok moesten meemaken, werd de installatie eenmaal uitgesteld, maar op donderdagmorgen, 25 april, vond de installatie dan plaats in tegenwoordigheid van de voltallige directie, bedrijfsleiding en kern.

De heer J. P. Boele opende de vergadering met het uitspreken van een installatierede, waarin hij hulde bracht aan degenen, die in het verleden hun beste krachten hebben gewijd aan het kernwerk, dat thans gaat verdwijnen. Hij roemde de goede verstandhouding en samenwerking, die tussen kernleden en directie steeds heeft bestaan en dankte de leden voor de vele diensten, die zij hebben bewezen.

Na een uiteenzetting te hebben gegeven van het doel van de thans gekozen ondernemingsraad, besloot hij met de wens, dat de gesprekken in de ondernemingsraad zich zullen kenmerken door een gezonde teamgeest en dat de toekomstige werkzaamheden van de O.R. zullen mogen bijdragen tot groei en bloei van het bedrijf in het belang van allen, die daarbij betrokken zijn.

De voormalige kernvoorzitter, dhr. B. Hagoort, had zijn ziekbed tijdelijk verwisseld voor de conferentietafel om op de zijn eigen manier, nl. in dichtvorm, de directie te danken voor de prettige samenwerking tussen kern en directie; hij hoopte verder op een goede toekomst voor de ondernemingsraad.

Tot de genodigden behoorden ook de vakbondsbestuurders de heren De Haay en Van Dijk, die een en ander vertelden over het tot stand komen, de verkiezing en het werk van de Ondernemingsraad.

De heer J. P. Boele dankte daarna de sprekers voor hun adviezen en goede wensen en sloot de vergadering met de volgende mededelingen:

1. De stemming over het al dan niet verkorten van de schafttijdsduur heeft geen tastbaar resultaat opgeleverd, zodat de bestaande toestand gehandhaafd zal blijven.
2. De volgende vergadering van de ondernemingsraad zal over omstreeks veertien dagen plaats vinden.

De volgende agendapunten zullen alsdan worden behandeld:

- a. benoeming secretaris;
- b. vaststelling reglement;
- c. benoeming kleine commissie.

De heer D. Flach wordt bij acclamatie benoemd tot tijdelijk behartiger van de belangen, die tot de taak der kleine commissie na haar benoeming zullen behoren.

BEDRIJFSGENEESKUNDIGE NOTITIE

Bij warme dagen zoals wij hebben gehad op 17 en 18 juni jl. zweet men erg, wordt er veel water gedronken en ontstaat een tekort aan zout. Na enkele dagen voelt men zich slap en onwel, dikwijls gepaard gaande met diarree. Ter voorkoming hiervan zijn bij zeer warm weer zouttabletten verkrijgbaar in de verbandkamer.

Dr. Meyer.

Verslag vergadering van de Ondernemingsraad

Op 13 mei vond de eerste vergadering van de voltallige Ondernemingsraad onder voorzitterschap van ir. P. Boele plaats.

Uiteraard werd begonnen met de taak van de ondernemingsraad in ons bedrijf te bespreken. Het lijkt ons daarom dienstig de volledige artikelen 2 en 3 van het reglement in dit verslag op te nemen, aangezien hierover onder ons personeel toch wel vele vragen zijn gerezen:

Artikel 2 — Taak.

1. De ondernemingsraad heeft tot taak, zulks onder erkenning van de zelfstandige functie van de ondernemer, naar vermogen bij te dragen tot een zo goed mogelijk functioneren van de onderneming. Zijn streven is er daarbij op gericht, dat allen, die in de onderneming werkzaam zijn, hun saamhorigheid in het bedrijf gevoelen en dat zij, mede als gevolg daarvan, de goede gang van zaken door daadwerkelijke persoonlijke inspanning zullen helpen bevorderen. Hij tracht de goede verhouding en onderlinge samenwerking te versterken van allen, die aan de onderneming verbonden zijn, zowel tot verhoging van de arbeidsvreugde van alle betrokkenen als van de bloei van de onderneming.
2. De ondernemingsraad tracht deze hem opgedragen taak te volbrengen door:
 - a. het bespreken van uit het personeel te zijner kennis gebrachte opmerkingen, wensen en bezwaren, voor zover deze van een meer algemeen belang zijn voor de positie van de werknemers in de onderneming;
 - b. het plegen van overleg bij massa-ontslag tengevolge van werkvermindering inzake het vaststellen, wijzigen of aanvullen van arbeidsreglement, arbeidstijden, ploegendiensten, schafttijden en vakantietijden, voor zover deze het belang van de gehele onderneming of een belangrijk aantal werknemers raken en voor zover dit overleg en deze vaststelling niet bedrijfstaksgewijze plaatsvinden.
 - c. het bevorderen van de juiste toepassing, naleving en uitvoering van de voor de onderneming geldende arbeidsvoorwaarden;
 - d. het bevorderen van de naleving van de wettelijke voorschriften ter bescherming van de werknemers in de onderneming, alsmede het toezicht op de inrichtingen in het belang van de veiligheid, gezondheid en hygiëne en op de schaft- en kleedgelegenheden;
 - e. het deelnemen in het beheer van instellingen, ten behoeve van de werknemers aan de onderneming verbonden, indien en voor zover daarin niet bij of krachtens de wet op andere wijze is voorzien, op de wijze, zoals in overleg met de directie, ondernemingsraad en de betrokken instelling(en) zal worden vastgesteld;
 - f. het adviseren en het doen van voorstellen omtrent maatregelen, die tot verbetering van de technische en economische gang van zaken in de onderneming kunnen bijdragen;
 - g. het bevorderen van de scholing en opleiding van de werknemers.

Artikel 3.

1. De ondernemingsraad onthoudt zich van de behandeling van onderwerpen, die in het overleg tussen de werkgeversvakverenigingen en de werknemersvakverenigingen zijn of plegen te worden geregeld.
2. De ondernemingsraad neemt slechts die zaken in behandeling, die door de werknemers niet met de daarvoor in de onderneming aangewezen instanties konden worden afgehandeld.

Een groot deel van de beraadslagingen handelde over het reglement, waarin nog enkele verduidelijkingen en veranderingen werden aangebracht, waarna het geheel als zodanig werd aanvaard.

Als secretaris werd zonder stemming aangewezen B. Hagoort, die tijdens zijn ziekte vervangen zal worden door A. Peduzzi.

Ook de benoeming van een kleine commissie vond zonder stemming plaats; deze zal bestaan uit B. Hagoort, A. Peduzzi, A.-Mudde en G. Legerstee. Deze commissie zal de zaken behandelen, die door de werknemers niet met de daarvoor in de onderneming aangestelde personen kunnen worden afgehandeld.

De commissie houdt zitting iedere zaterdag van 11.30 tot 12.00 uur boven de scheepsbouwloods (trap op aan de voorzijde, eerste kamer links).

Enkele punten van de agenda zijn na voorlopige bespreking naar de kleine commissie voor behandeling verwezen. Over de reddingsmiddelen op de terreinen werd vervolgens gesproken. Hierin was reeds voorzien. Op een vraag om ook aan boord van de nieuwbouwschepen een kast met reddingsmiddelen aan te brengen, werd door de voorzitter direct toegestemd. Deze zou opdracht hiertoe geven.

Omtrent een vraag aangaande de aanstelling van een veiligheidsinspecteur werd medegedeeld dat dit tot de taak van de heer Breeman behoorde.

Uit het lopend gesprek bleek dat de werknemers veelal zelf de veiligheidsvoorschriften overtreden. Een voorstel voor een boetesysteem werd door de voorzitter van de hand gewezen.

Voorgesteld werd om het overwerk bij de lassers gelijkmatiger over de lassers te verdelen, daar op het moment het steeds dezelfde personen zijn, die overwerken, terwijl de anderen eerst in aanmerking komen als deze personen wegens te veel uren niet meer mogen overwerken. De voorzitter ging hiermede akkoord, mits ook inderdaad meer lassers dan nu het geval is, zich voor overwerk beschikbaar stellen. De voorzitter verzocht de kleine commissie dit verder uit te zoeken en uit te werken. Ook werd voorgesteld de ketelpakken van de lassers en de bankwerkers gescheiden te houden daar de pakken van de bankwerkers door de erin achtergebleven olie zeer brandbaar zijn. De voorzitter zegde toe, dat dit op de een of andere manier zou worden opgelost. Tot slot bedankte de voorzitter voor de opkomst van de raad en sloot de vergadering.

DE SCHAFTTIJD

In april van dit jaar werd door middel van enquêteformulieren een onderzoek bij ons personeel ingesteld naar de wensen omtrent de duur van de schafttijd tussen de middag. De aanleiding hiertoe was dat stemmen waren opgegaan om tot verkorting van de schafttijd te komen.

975 Formulieren werden uitgereikt, ingeleverd werden er 668.

Een schafttijd van drie kwartier wensten 333 werknemers, terwijl 324 de normale tijd van een uur gehandhaafd wensten te zien.

Niet ingevuld waren 11 formulieren.

De uitslag van de stemming gaf geen aanleiding de schafttijd te veranderen.

DE JEUGDREIS

FOTOWEDSTRIJD 1957

Evenals vorig jaar zullen we ook dit seizoen weer een fotowedstrijd organiseren op dezelfde manier en dezelfde voorwaarden en ook over het tijdvak juni t/m september.

Er is nogal wat kritiek geweest op de uitslag van de vorige wedstrijd. Niet, omdat men het niet eens zou zijn met de beslissingen van de jury, maar om het feit dat de drie hoogst geklasseerden allen personen waren, die een goede naam hebben als amateur-fotograaf en ook een toestel bezitten, dat veel meer mogelijkheden biedt dan het eenvoudige boxje. De wedstrijd zo redeneert men, is dan van tevoren eigenlijk al beslist en de aardigheid is er dan bij voorbaat al af. Degenen, die een duur toestel bezitten, zijn de winnaars!

Met klem willen we stelling nemen tegen deze foutieve opvatting. Het is onjuist te menen, dat men met een uitgebreid toestel de beste kansen heeft.

Hoe komt het dan, vraagt u, dat juist de drie hoogsten alle drie een duurder soort foto-toestel hebben?

Alleszins verklaarbaar, collega's! Iemand, die het er voor over heeft gehad voor een duur toestel te sparen en het daarna aan te schaffen, zal iemand zijn die van fotografie studie heeft gemaakt, omdat het nu eenmaal z'n hobby is. Omdat hij heeft ontdekt wat een prachtige, opvoedende sport het fotograferen is. Zo iemand heeft eerst met zijn boxje lelijke foto's gemaakt. Heeft zich daarna laten voorlichten en heeft wat boekjes gekocht over fotografie. Ging daarna met zijn box heel wat betere foto's maken en leerde het belangrijkste: ... onderwerpen zien! Toen hij dat eenmaal onder de knie had, kwam de onvermijdelijke wens naar boven om technisch betere foto's te maken. Pas dan, als men een leerschooltje heeft doorlopen, koopt de ambitieuze amateur een uitgebreid toestel.

Vraagt u maar aan de prijswinnaars of het soms anders is. We geven dus graag toe, dat de „betere-toestelbezitters” de beste kanshebbers zijn. Maar dat komt niet omdat zij een duur toestel bezitten, maar omdat zij zoveel meer ervaring hebben dan u, die tot nu toe alleen maar familieleden op de kiek zette door ze in de zon te laten kijken en dan ... knip.

Tenslotte menen we er op te moeten wijzen, dat u niet in de eerste plaats aan onze fotowedstrijd mee moet doen om een prijs te halen. Het moet u er in de eerste plaats om begonnen zijn er wat van te leren. U krijgt gezonde kritiek op uw foto's en ook al zou u weten geen schijn van kans te hebben, doe dan toch mee.

De wedstrijd behoeft helemaal niet spannend te worden, als ze maar leuk en leerzaam is.

Ook nu speelt het formaat of de techniek van de foto geen rol. Het onderwerp alleen is beslissend. Originaliteit gaat boven alles. In een volgend artikel zullen we eens over originele foto's praten en naar we hopen zal de deelneming aan de wedstrijd groter zijn dan vorig jaar. Begint u maar alvast naar mogelijkheden uit te zien en bedenk wel: foto's van eendjes voeren, baby's op schoot, opoe aan het strand of Marie bij de waterval, zijn uit de tijd.

De eerste prijswinnaar mag voor een bedrag van f 15,— aan foto-artikelen besteden; de tweede en derde prijzen zijn respectievelijk f 10,— en f 5,—. Enkele troostprijzen zullen eveneens beschikbaar worden gesteld.

Om zes uur vertrokken we weer om in de gietregen, vermoeid doch voldaan, te Bolnes voor de laatste maal uit te stappen.

De jaarlijkse tweedaagse reis voor de jongere werknemers was dit jaar vastgesteld op 14 en 15 mei.

Uiteraard was het de morgen van vertrek prachtig weer en dit is zo gebleven tot wij de tweede dag op het laatste traject naar huis waren. Het kwam ons ook toe tenslotte.

Bij het vertrek van de Boezemkade viel als eerste op dat één der leiders, de heer J. Stout, zowel door zijn vader als door zijn moeder werd weggebracht. Dat zie je niet zo vaak. Na ongeveer vijftien meter afgelegd te hebben begon men te zingen en dit is, met onbelangrijke rustperiodes, zo gebleven, die twee dagen.

De tweede bus bezorgde ons wat last, door in Boskoop bijna op de eerste in te rijden als gevolg van een defect aan de luchtremmen en verder in Zwammerdam (wat een naam) de verkeerde weg in te rijden. U had hun verhalen, hoe dat nu precies kwam, moeten horen, gezwam gewoonweg.

Met enige moeite kwamen wij zo in Aalsmeer en bezichtigden de bloemenveiling, een kleurrijk schouwspel. Daarna ging het op Schiphol aan waar aan de rondleiding werd deelgenomen. Dit was wel bijzonder interessant.

Ons brood aten wij op langs de Amstel in „Het Kalfje”, waarvan de voornaamste bijzonderheid de hoogte der prijzen was.

Vervolgens trokken wij Amsterdam in om hier kras doorheen te rijden, om op het Rokin over te stapen in een rondvaartboot, waarmee het door de grachten en vervolgens door de Amsterdamse havens ging. Ook dit onderdeel werd gewaardeerd, ook al omdat de gids, een werkstudent, op wel bijzonder smakelijke wijze commentaar op datgene wat er te bekijken viel, gaf.

Het volgende punt was Volendam waar wij weer doorheen reden om dan richting Haarlem te trekken. We arriveerden ten slotte in ons nachtverblijf, huize Teylingerbosch te Vogelenzang, op het terrein waar in 1937 de Jamboree was gehouden.

's Avonds reden wij naar IJmuiden, wandelden de Zuiderpier af, keken naar het vissen met werphengels, het lichten van de zee en later naar de televisie in een tentje op het strand.

Terug in ons verblijf gingen wij wassen en een foto nemen zoals u ziet.

En vervolgens wat herrie maken om de nachtegalen die eveneens nogal te keer gingen, te overstemmen. Te half zes waren de vroegste vogels wakker en startten de eerste morgenwandelaars, waarbij helaas uw verslaggever.

Na het ontbijt (gemiddeld vijftien sneden per persoon) vertrokken wij te voet ditmaal, voor een wandeltocht door de duinen naar zee. Een bijzonder fraaie tocht.

In anderhalf uur waren wij aan zee, waarbij vrijwel iedereen sokken en schoenen uittrok om zo barrevoets over het strand naar Zandvoort te trekken.

Hier wachtten ons, na het gebruikelijke flesje, de bussen en reden we Amsterdamwaarts. Hier werd warm gegeten bij Heck en na afloop was Hilversum het volgende reisdoel. Na het passeren van het raadhuis en de diverse studio's arriveerden we bij de Anna's hoeve, een uitspanning met blijkbaar als voornaamste attractie de „autochies”. Op deze baan werd de buidel tot op de bodem geledigd, à f 0,25 per rit.

Stranding

m.s. Breezand

Op 11 februari strandde het m.s. Breezand op de Franse kust vlak bij het stadje Bayonne.

Het weer was niet best en kort nadat men om een loods geseind had voer het schip met zijn achterschip over een obstakel dat later een oud wrak bleek te zijn geweest van een Spaans schip dat daar tijdens de Spaanse burgeroorlog in 1936 zijn einde had gevonden.

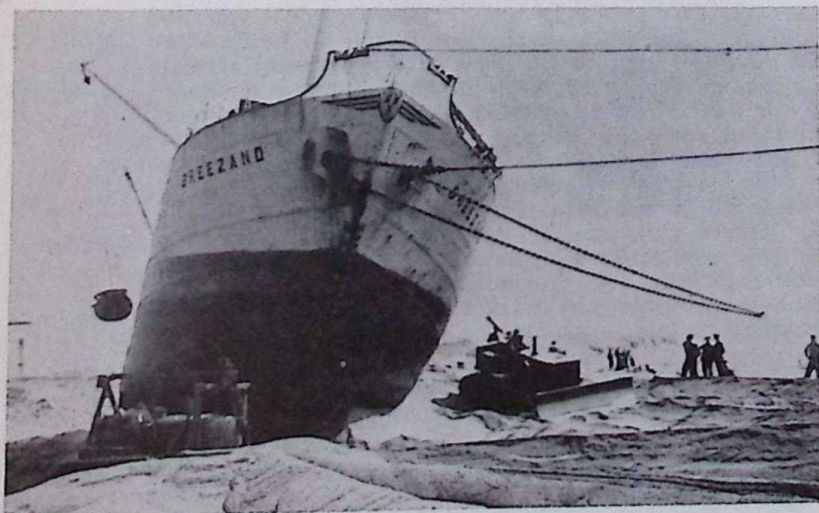
Hierdoor ontstonden er verscheidene gaten in de machinekamer, de machinist kon nog bijtijds de motor afzetten en het zeewater stroomde naar binnen. Hierna werd het schip stuurloos en liet men het anker vallen maar dit hield niet en het schip dreef steeds meer af naar de kust en werd ten slotte door de hoge branding op de kust geworpen vlak bij de monding van de rivier L'Adour, waar de haven van bestemming was.

Door de hoog overslaande golven werd de toestand al gauw kritiek en vond de kapitein het raadzaam van boord te gaan; een lijn werd naar de wal overgebracht en door middel van een broekboei ging de bemanning van boord.

De bemanning werd in het dorpje Le Boucau ondergebracht en door de inwoners warm onthaald.

Bij laag water stond het schip droog en kon men om het schip heen lopen.

De kapitein bleef bij zijn schip achter en iedere keer als het schip droog stond klom hij weer aan boord.

Bij hoog water stond het water tot aan het bordes van de hoofdmotor.

Toen het weer beter werd, begon men de gaten in de machinekamer met dubbelplaten te dichten, die op de huid gelast werden; vervolgens werden de hulpmotoren en de dynamo's door de machinist en enige Franse helpers gedemonteerd naar de wal gestuurd voor revisie.

Van alle kanten kwamen de bergingsfirma's opzetten om de situatie te bekijken maar de Fransen gaven het reeds gauw op, want ze zagen er geen heil in.

Tenslotte was er een Nederlandse firma die een kans waagde en met goed uitergest materiaal, waaronder een zeesleepboot, ter plaatse verscheen.

Eerst moest het schip in 75° gedraaid worden, zodat het voorschip in de richting van de zee stond. Daarna bracht men grote ankers in zee uit die door de zeesleepboot werden uitgezet. Men werkte dag en nacht met twee grote bulldozers, welke bij laag water het zand rondom het schip weghaalden; daarna spoot men met waterslangen van de brandweer het zand onder het schip vandaan zodat het schip steeds dieper wegzakte. Dit werd elk laagtij herhaald.

De gehele bevolking leefde met het schip mee en veel weddenschappen werden afgesloten.

Ieder springtij verwachtte men het schip vlot te trekken, maar het weer was steeds te min zodat het water niet hoog genoeg kwam.

Pas op zondagmiddag 14 april om 16 uur werd het schip onder zeer grote belangstelling en onder groot gejuich vlotgetrokken.

Het was het eerste schip dat na een stranding op deze kust weer in zijn element wist te komen.

50-jarig jubileum

DANIEL NUGTEREN

10-5-1907

kraandrijver

Op 10 mei herdacht Daan Nugteren het feit, dat hij 50 jaar geleden bij ons bedrijf in dienst trad. Op advies van zijn vader natuurlijk, die er ook zo omstreeks 50 jaar bij Boele heeft opzitten en op zijn tachtigste jaar (!) nog rustig de hellinglieren bediende.

's Woensdags van school en 's zaterdags naar de fabriek als nagelheter voor drie cent per uur. En zo is Daan, zoals velen van de oudere garde, opgeklimmen tot volslagen ijzerwerker. Eerst bij Kees Pijl aan de pons, vervolgens bij Arie v. d. Jagt om het afschrijven te leren en daarna in het ijzerwerk.

Dat ging vroeger heel wat moeilijker dan tegenwoordig. Platen van 12 mm dik werden met een man of tien aan boord gedragen. Daar moet je tegenwoordig maar om komen. Volgens Daan kunnen ze er met alle gemakken van tegenwoordig oud bij worden. Hoe oud zegt Daan er niet bij, maar zijn vader is nu ondanks zijn jarenlang sjouwen 92 jaar oud; dus ongezonder is het toch blijkbaar ook weer niet.

Hij herinnert zich nog goed dat ze een bootje van v. d. Schuit van een nieuwe kop hadden voorzien, dat bij het weer te water laten bleef steken op een ijzeren paal onder water. Daar zou tegenwoordig een duiker aan te pas komen met groot materiaal, om dat te klaren. Maar op verzoek van Hannes Alderlieste deed Daan dit heel wat eenvoudiger. Hij ontkleedde zich en sprong in Adams kostuum in het koude water, alleen gewapend met een ijzerzaag en wist met deze schaarse middelen het obstakel te verwijderen.

Dat doet hij nu niet meer. Maar toen was hij pas zo'n jaar of dertig oud. Hij heeft nog lang van het water gehouden, want Daan heeft heel wat vrije uurtjes aan de waterkant doorgebracht om te vissen. Totdat hij enkele jaren geleden ziek werd en behalve het vissen, ook het ijzerwerken moest staken. Sindsdien zit Daan boven in de loopkraan in de scheepsbouwloods en bekijkt daar alle werkzaamheden op hoger niveau.

Zoals velen van de oudere garde, heeft ook Daan een zoon bij Boele, Bas, die vanaf zijn dertiende jaar als ijzerwerker in de huidsecties zit en dan mogen we ook niet vergeten de broer van Daan, die ook al weer geruime tijd als brander in onze dienst is. Zo gaat dat steeds maar door.

We wensen Daan Nugteren en zijn vrouw nog ve'e jaren in goede gezondheid toe. de Br.

50-jarig jubileum

PIETER VAN DER GRAAFF

25-5-1907

bankwerker

Dit is dan de eerste „gouden” bankwerker, die we in deze rubriek kunnen vermelden. Op 25 mei 1907 kwam de toen 13-jarige Piet bij Boele in dienst, veertien dagen nadat hij de lagere school vaarwel had gezegd. Omdat zijn werkkiel nog niet klaar was, anders was hij zo van de schoolbanken achter de boorstelling gestopt. Want vader Van der Graaff, die smid was bij Boele, en het volle loon verdiende van f 11,50 per week, kon in zijn gezin met negen kinderen wel een medekostwinner gebruiken. De twee cent per uur, die Piet in de „lierenfabriek” kon verdienen, waren dus welkom.

Daar werkte hij onder baas Kerger en heeft nog met onze directeur, „meneer Jan”, aan de bank gestaan. Zo leerde hij in de praktijk, want een ambachtsschool of een leerschool bestond toen nog niet, het bankwerkvak, als maat bij Leen Sparreboom, Teun de Groot en Dirk Burgerhart. Zijn specialiteit werd het werk aan de lieren. Maar ook in de schroevenploeg was hij goed thuis en als hij voor elke schroef die hij samen met Arie Meerburg en Pleun Visser heeft aangehangen, een vrije dag kreeg, dan zagen we Piet voorlopig een hele tijd niet meer. Hij heeft trouwens aan die schroevenploeg méér vrije dagen te danken, waar hij minder blij mee was. Bij het transport van een schroefas dat vroeger nogal primitief ging, gebeurde een ongeluk waarbij hij zijn been brak. Toen hij na een half jaar weer aan het werk ging waren de beenhelften netjes aan elkaar geschroefd met een zilveren plaat. Piet was toen technisch tot op het bot toe.

In al die 50 jaar is hij zelden afwezig geweest. Ondanks het feit dat hij dikwijls twee of drie nachten in een week moest doorwerken, want zo ging dat in die tijd.

Maar nu moest ik Piet toch thuis opzoeken, want hij is nu enkele weken onder doktersbehandeling. Ik vond hem juist bezig met een brief aan zijn dochter Riet in Zuid-Afrika, aan wie hij ook altijd het Boele-nieuws doorstuurt. Zijn zoon Janus werkt ook als bankwerker bij Boele, dus die blijft vanzelf op de hoogte en zijn andere twee dochters wonen kort in de buurt. We wensen Piet van der Graaff van harte beterschap toe. (aan de verzorging thuis zal het niet liggen, want daar zorgt zijn vrouw wel goed voor) en hopen dat hij het voorbeeld van zijn vader in het oog houdt, die de 55 jaar bij Boele volmaakte. de Br.

DOORLICHTING OP T.B.C.

De doorlichting door dokter Meyer is thans zover gevorderd dat alle werknemers, alsmede de opgegeven gezinsleden, één- of tweemaal een oproep hebben gehad.

Voor degenen, die om bepaalde redenen aan deze oproep geen gevolg hebben kunnen geven en toch nog doorgelicht wensen te worden, bestaat hiervoor alsnog de gelegenheid zowel voor de werknemers zelf, als voor hun gezinsleden. Men dient zich hiervoor direct te melden op de loonadministratie, waarna te zijner tijd nog éénmaal de gelegenheid voor doorlichting zal worden geboden.

DE MACHINEBOUW

(III)

Zo, we gaan maar eens verder met het maken enz. van onderdelen voor de Straat Lombok, want hoewel u enige tijd niets hebt gelezen is er steeds door-gewerkt.

Laten we eens zien hoe de leerlingen het doen, want dat ook zij hun steentje bijdragen tot de bouw van een schip zullen we eens laten lezen.

Op onze leerschool hebben ze er slag van gekregen om verdeelkasten en hulpstukken, kleinere montage-delen, gereedschappen enz. welke we nodig hebben, voor hun rekening te nemen.

Speciaal om verdeelkasten en hulpstukken wordt haast gevochten omdat daar zo'n voorliefde voor bestaat.

De leermeester is echter zo rechtvaardig mogelijk en hij verdeelt de kasten dan. De één voor deze boot, de volgende voor de andere. Ze moeten tenslotte allemaal een kans hebben.

Goed, de jongens maken de kasten schoon, bramen ze uit, tappen alle gaten na, frezen de moervlakken en werken verder de in de draaijerij gemaakte onder-delen, zoals de spindels, kleppen, brugstukken, hand-wielen, pakkingdrukkers, tapeinden enz., af.

Daarna worden de kasten helemaal gemonteerd en dan gaan ze persen.

(Hierbij kan met water worden geknoeid en dat doen ze wel eens stiekem, waarbij men dan tevens kan zien nog met jongens te doen te hebben. Want voor de rest gaan ze niet voor een grote opzij. Of toch wel?) Dit werk doen de jongens uiteraard naast het proef-werk dat ze maken. Want dat wordt ook niet ver-geten. Als ze tenslotte een poosje op de leerschool zijn geweest moeten ze examen doen en dan kunnen ze niet helemaal onbeslagen ten ijs komen. Vandaar het proefwerk. Daarover kan de leermeester u het een en ander vertellen. Trouwens, die kan hele stukken pennen over de opleiding van de bank-werkers in het algemeen en van de leerschool in het bijzonder. (Hr. Leermeester, kopij op het u welbeken-de adres).

Goed; als de kasten klaar zijn worden ze aan boord geplaatst, wat uiteraard volgens tekening gaat want, op de tekenkamer is uitgemaakt waar de pijpen enz. komen te lopen.

In die tussentiid is er ook al een partij pompen enz. aan boord gebracht en deze worden dan ook geplaatst. Er gaat heel wat in een machinekamer, want het is niet alleen de machine die de schroef in de rondte brengt maar er is tevens een partij hulpwerktuigen waar men U tegen zegt.

We hebben te maken met pompen voor smeerolie, brandstofolie, koud en warm water, zout en zout water, lens- en brandbluspompen, pompen voor de hulpketel, zware olie enfin, noem maar op.

De bankwerker zet alle pompen op de door Scheeps-bouw gemaakte fundaties en maakt alle vulstukken eronder. Vulstukken zijn vierkante stukjes ijzer (mogen ook rond zijn) die er voor zorgen dat de pomp overall wordt gesteund. Om het zomaar eens voor te stellen.

De aanzetluchtvat, welke in de ketelmakerij zijn gemaakt, komen ook aan boord en worden opge-hangen.

De hulpmotoren (drie voor dit schip) worden ge-plaatst en goed gezet. Hier komen ook weer vulstuk-ken onder en die zijn wel iets nauwkeuriger dan voor een pomp. Want wanneer de motoren vaststaan

moet de „Klass" erbij komen voor het controleren van de krukas. Immers, als de motor niet goed staat komt de as met een „katterug" of doorgebogen te liggen. Wat helemaal niet mag. Neen, die moet zo recht als wat liggen. Daarom wordt de as tijdens het stellen enz. regelmatig geklokt.

Dat klokken doen we met een meetklokje, dat nauw-keurig de uitslag aangeeft. Door het klokje tussen de krukken te plaatsen, op nul te zetten, dan de motor te tornen (dat is het in de rondte doen gaan van de as) kunnen we zien wat de as „doet"! En dat moet minimaal zijn.

We kunnen er niet al te ver op doorgaan en als u er meer over wilt weten, wellicht heeft u een op de fabriek werkend familielid, die zijn kennis aan u wil mededelen.

Ook worden de motoren vastgezet en een gedeelte der bouten zijn zg. ruimbouten. (Deze gaan precies pas in een geruimd gat).

Een niet nader te noemen Piet is bezig met het pas-maken en aanbrenge van de inlaatkasten. Ook een baan, zeg. Dat is ook een werk waar bepaald geen „kruiwagenmaat" bij gebruikt kan worden. (Ter ver-duidelijking: kruiwagenmaat wil zeggen: we kijken niet zo krap).

Maar zo'n gegoten bronzen inlaatkast precies tegen een huid pasmaken, daar hebben de bankwerkers de handen aan vol, dat verzeker ik u. Dit is zo maar niet gebeurd. Vooral als het zo bar koud is, valt het niet mee om een paar weken voor een tochtig gat te zitten. (Lees voor zitten: werken). Want een bankwerker moet zelfs weleens zittend werken, maar dan is het minder prettig.

Het heeft heel wat voeten in de aarde om een schip klaar te maken. Of kunnen we beter zeggen dat het heel wat voeten op een schip heeft?

Achterin het schip zijn ze ook al begonnen met het uitlijnen en zichten voor de asleiding, omdat we zo zoetjes aan tegen stapelloop komen en we van plan zijn om er een schroef aan te hangen.

Dus eerst gaan we een lijn van achter naar de ma-chinekamer zetten, de lijn welke zo razend belangrijk is en om haar belangrijkheid van staalraad is ge-maakt. (Machinegaren leent zich niet voor dat werk, omdat de te lijnen lengte zo ongeveer 70 meter is.) Op drie plaatsen zetten we een stoeltje neer, dat verstelbaar is, zowel in hoogte als in zijrichting.

De lijn wordt zo zuiver mogelijk gezet waarbij ge-meten wordt om aan de vereiste maten te komen.

Aangezien de lijn op een lengte van 70 meter, alhoe-wel zij zo strak gespannen is als maar enigszins moge-lijk, nog belangrijk doorhangt, gaan we de uit-gelijnde lengte nog zichten ook. Dit zichten gaat met een sterke lamp die in een soort kistje zit, dat geheel is afgesloten, behoudens aan de voorzijde, want daar zit een plaat met een gaatje erin. Diameter van het gaatje 1 mm. Nu plaatst men de lamp voor de hoos (dat is de plek waar de as uit het schip komt, net voor de schroef).

In de machinekamer staat een stoel waar ook een verstelbaar plaatje zit, al weer met een gaatje van 1 mm. Ergens onderweg nog zo'n plaatje en op die manier verkrijgt men een snijpunt. Als we nu door die drie gaatjes heen het „sterretje" zien, dat is het lichtje van de lamp, dan is het goed. Als alles ten-

Vervolg op pag. 7

VERJAARDAGSPERIKELLEN

Mijn zoontje is vijf jaar geworden, welk heuglijk feit op een zaterdag viel. Reeds enkele weken van tevoren, had Arie dagelijks de „nog zoveel nachts slapen” afgeteld en onophoudelijk zijn bijna driejarig zusje op de wereldomvattende belangrijkheid van die bewuste zaterdag gewezen. Hij had haar attent gemaakt op de wonderen van spoortreinen, bouwdozen, leg-puzzels en wat dies meer zij en vergat niet om overduidelijk te vermelden, dat dergelijke attributen persé niet door minderjarige dames van omstreeks drie jaren bediend konden worden, met andere woorden: Jij blijft er af.

Vrijdagsavonds, nadat Arie en zijn zusje de gebruikelijke „oren- en potenwasbeurt” hadden ondergaan, toog Papa op pad om met opgewekte zin en terneer-geklagen portemonnaie een keus te gaan doen uit alle door Arie van harte aanbevolen speelgoederen en dat was lang niet kinderachtig. Mij bleek echter, dat zijn opsomming van allerhande artikelen voor nog geen 10 % volledig was geweest, want, menselijke lief, wat een speelgoed was er in die winkel. Ik besloot de keuze tot een bepaald minimum te beperken door de juffrouw met de volgende deftige woorden aan te spreken:

„Juffrouw, kunt u mij helpen aan enige opvoedkundige speelwaar voor mijn vijfjarig zoontje?” Ziezo, ik had bereikt, dat ik niet geplaagd werd tegenover motorrijders of kikkers met vliegwielen. Inplaats daarvan kwamen er vernuftige bouwdozen met nog vernuftiger prijskaartjes, meccanodozen, leesoefeningen en nog meer zinvols.

Nadat ik mijn keus, na een kleine ruggespraak met mijn portemonnaie, zo ongeveer had bepaald, vonden mijn ogen gelegenheid naar andere punten af te dwalen en toen... bleven ze rusten op een dame, die vermoedelijk ook een jarig zoontje moest verrassen, maar die niet zoveel begrip voor de opvoedende taak van ouders had als ik, want zij hield zich onledig met het bekijken en proberen van diertjes met mechaniek. Hobbelen paardjes, springende kikkers, kwispelstaartende hondjes en ander gedierte werden gedemonstreerd en ik ging door mijn pedagogische knieën toen ik dat lieve, waggelende eendje zag. Wat zou Arie daarmee in zijn schik zijn, dacht ik. Wat een hondje van een eendje is dat, dacht ik. 't Kostte negentig centen, zag ik, toen het eendje na een onhandige manoeuvre zijn buik toonde, waarop een

Vervolg van pag. 6

minste op de juiste hoogte staat. We nemen echter aan dat dit zo is, trouwens, dat is ook zo.

Nadat de baas een en ander heeft gecontroleerd gaan we de hoos en het piekschot aftekenen. Daar worden de stelcirkels opgezet met de merkpunten. Nu wordt het kottergereedschap aangebracht. Dit kottergereedschap is een soort lange as, welke door een elektromotor wordt aangedreven. Via een riem en een overbrengmechanisme. Op die as zitten de beitelhouders, waar de beitels in worden geplaatst en nu wordt het gat op de vereiste diameter uitgedraaid, voor- en achterzijde worden gevinkt.

Als alles volgens de voorschriften en verlangens is uitgevoerd kan de draaier komen om de maat te nemen, zodat de koker op de juiste maat gedraaid kan worden. (U weet nog wel uit vorige stukjes dat de schroefaskoker zover als mogelijk was, bewerkt is.) Laten we de volgende keer de koker er eens inpersen en dan wordt het tijd om het schip (in ons verhaal dan) te water te laten.

H.

papiertje geplakt zat, dat zijn waarde in contanten verried.

Ik verliet de winkel met een opvoedkundige bouwdoos en een eendje met een mechaniek in zijn buik. Zaterdagmorgen, om half zeven al, stond Arie voor de echtelijke sponde en vertelde, dat hij jarig was. Aangezien ik daarvan volledig op de hoogte was en ik in het holst van de nacht geen kinderen wens te feliciteren, stuurde ik hem met zachte dwang terug naar zijn bedje, maar om zeven uur werd de toestand toch onhoudbaar, omdat ook zijn zus krachtig te kennen gaf, dat de nieuwe dag volgens haar begonnen was.

Arie greep beneden natuurlijk eerst naar het grootste pak, terwijl zijn zusje vanaf de po volkomen beheerst en kalm toekeek, hoe de bouwdoos te voorschijn kwam en een kreet van verrassing aan Arie's keel ontlokte. Hoe gans anders werd de situatie, toen het hondje van een eendje ten tonele werd gevoerd. Het was plots gedaan met haar kalmte en ze verliet haastig haar troon om Arie met een kunstige greep zijn eend afhandig te maken en daarna gauw weer de haar zo vertrouwde plaats op te zoeken. Maar zover kwam ze niet, want Arie, die ook niet van gisteren is ('t is tenslotte een zoon van zijn vader), zette haar onder een woest gebrul achterna om zijn eend weer te vangen. Het gevecht in de nabijheid van de troon bracht echter verrassend snel de vrede, want toen Arie met een snoeksprong naar de eend greep, liet zijn zusje de eend uit haar handjes vallen en die kwam met een sierlijke boog... in de troon terecht! Verbaasd keken de strijders als aan de grond genageld naar het inwendige van het geëmailleerde geval en Arie was de eerste die zijn spraakvermogen terugkreeg. Met een van verrukking overslaande stem riep hij:

„Papa, hij zwemt!!!”

BEDRIJFSVERENIGINGEN

Kort geleden is tot de personeelsvereniging toegetreden de muziekvereniging „Excelsior” uit Bolnes met 60 leden, onder dirigentschap van de heer J. Smit.

Het bes'uur is als volgt samengesteld:

Voorzitter: A. Weeda
2e Voorzitter: C. Robbe
Secretaris: W. van Vuuren
2e Secretaris: J. Kol
Penningmeester: N. van Sintmaartensdijk
2e Penningmeester: W. Goedegebuure
Comm. van materiaal: M. de Snoo

Het korps repeteert iedere vrijdagavond van 7.30 tot 9.30 uur in de nieuwe kantine.

De muziekvereniging wordt in de personeelsvereniging vertegenwoordigd door de heer W. van Vuuren.

Klaverjasvereniging:

Bovenstaande vereniging heeft te kampen met een tekort aan leden.

Wie wil meehelpen dit tekort aan te vullen kan zich als lid opgeven bij de heer J. Huizer of H. v. d. Adel. Gespeeld wordt des donderdagsavonds vanaf half acht in de nieuwe kantine.

IETS OVER MUZIEKKORPSEN (III)

Het concert

We besloten het vorige artikel met de opmerking, dat het concert voor het muziekkorps het belangrijkste doel moet zijn. Helaas is daar over het algemeen geen sprake van. Voor een concours spant men zich veel meer in om toch vooral maar die eerste prijs te halen. Men denkt dan helemaal niet meer aan het culturele doel, dat het korps dient na te streven, maar degradeert het musiceren tot een sport en daar leent muziek zich nu eenmaal niet voor.

Men schijnt echter moeilijk buiten die stimulans, die het concours inderdaad is, te kunnen en we hebben het daarom leren aanvaarden, zij het dan als een noodzakelijk kwaad.

Aan het openluchtconcert zullen we in dit artikel weinig aandacht besteden, omdat deze concerten meestal ongenietbaar zijn. Joelende kinderen, knallende motorfietsen, schreeuwerige jongelui enz. maken dit doorgaans tot een aanfluiting, althans in onze omgeving.

Het zaalconcert, de zg. winteruitvoering, wordt altijd aangevuld met een toneelstuk, film of cabaret. Hiervoor zijn verschillende oorzaken aan te wijzen, waarvan de belangrijkste is, dat het concert alleen geen publiek trekt. Jammer, maar 't is zo. Ook in dit opzicht is het niet leuk om muziek als hobby te hebben. Andere liefhebberijen, zoals toneel, voetbal of andere takken van sport vinden bij het publiek veel meer aftrek, omdat daarbij niet alleen het gehoor, maar ook het zien en bovendien spanning, sensatie enz. een rol spelen.

Maar buiten dat is het voor een korps toch een schier onmogelijke taak om alleen een programma te verzorgen, dat de gehele avond vult. De kwaliteit zou liden door de kwantiteit.

Van de samenstelling van het programma hangt het grotendeels af, of het concert het publiek al dan niet kan boeien. Men tracht dan ook zoveel mogelijk afwisseling te brengen door de keuze te laten vallen op werken, die in vorm en opbouw van elkaar verschillen. Het zou ons echter te ver voeren om de vele vormen, waarin de muziek gegoten kan zijn, in een personeelsblad te bespreken, hoe interessant dit onderwerp voor de liefhebber ook is. We volstaan met een overzicht te geven van de meest gebruikte programmasamenstelling, die er dan als volgt uitziet:

a. een mars; b. een ouverture; c. een suite; d. een wals en de afsluiting doorgaans weer met een mars.

We zien verder af van de vele andere mogelijkheden, die de programmameester biedt en zullen trachten de meest gebruikte vormen nader toe te lichten.

De mars achten we bekend genoeg, maar anders is het met de ouverture. Letterlijk betekent dit: openingsstuk en het wordt gebruikt als inleiding van een opera. Een voorbeeld ter verduidelijking: Als men een vergadering bezoekt, spreekt de voorzitter, voor-

dat de eigenlijke beraadslagingen beginnen, een openingswoord, waarin hij doel en strekking van de bijeenkomst uiteenzet of toelicht.

Iets dergelijks gebeurt bij de opera. De ouverture neemt hier de plaats in van de openingsspeech van de voorzitter. Voordat het doek opgaat en het eigenlijke zang- en actespel begint, vertelt de ouverture de toeschouwer in muziek, welke fragmenten het operaverhaal zal bieden. De componist kiest dan bepaalde melodieën uit de opera en verwerkt die in de ouverture.

Deze manier van componeren, deze muzikale vorm, voldeed zo goed, dat de ouverture later als zelfstandig concertstuk werd aangewend zonder dat er van een opera sprake was. Deze „concert-ouverture” bevat doorgaans twee thema's, die dan tegen elkaar worden uitgespeeld.

Geheel anders van structuur is de suite. Oorspronkelijk was dit een serie dansen, die met korte onderbrekingen achter elkaar gespeeld werden, (het woord suite betekent letterlijk vervolg) doch later breidde men dit uit in dier voege, dat een bepaald hoofdonderwerp werd gekozen, dat dan in onderdelen muzikaal werd behandeld. De diverse delen van de suite zijn geheel verschillend van karakter, maar staan met elkaar in verband door het hoofdonderwerp. Bijvoorbeeld: zou een componist een stuk willen maken over het onderwerp sport, dan zou hij hiervan een suite kunnen maken met als onderdelen: a. zwemmen; b. voetbal; c. tennis enz. (een dergelijke suite bestaat inderdaad van de van het leven beroofde Joodse componist Vlessing). Nog een voorbeeld: de Nederlandse componist v. d. Glas maakte een suite met als titel Holland en de onderdelen zijn: a. Aan het strand; b. Avond op de hei; c. Oogsttijd; d. Boeren-dansen.

Het spreekt vanzelf, dat bij het beluisteren van dergelijke muziek het publiek op de hoogte dient te zijn van de betekenis der diverse suite-onderdelen. Veel korpsen gaan er dan ook toe over om, hetzij mondeling of schriftelijk, hun publiek hierover in te lichten. Het beluisteren van het concert wordt daardoor belangrijk interessanter.

De wals is bij het publiek erg geliefd. Ze bestaat meestal uit een langzame inleiding, gevolgd door een serie walsmelodieën. Een coda (d.i. sluitstuk), waarin melodieën van het voorgaande worden aangewend, sluit het stuk dan af.

Het zou ons te ver voeren om vele andere facetten van muziek in het algemeen te bespreken. Mocht er echter belangstelling voor bestaan of mochten er naar aanleiding van deze serie artikelen vragen bij u gerezen zijn, dan horen we dat graag. We zullen dan trachten u naar vermogen in te lichten via ons Boele-Nieuws.

VOETBAL

Boele-beambten wonnen Cup-Finale

De jaarlijkse seriewedstrijden tegen de beambten-teams van Wilton-Fijenoord, R'damse Droogdok Mij., Surveyors, A'damse Droogdok Mij. en de Ned. Dok- en Scheepsbouwmij. werden dit jaar op zaterdag 18 mei op de sportvelden van de N.D.S.M. gespeeld.

Elke ploeg speelt vijf wedstrijden, een soort competitie dus. Onze ploeg had nog drie wedstrijden te spelen, maar het werden er vier, want ze eindigde met acht punten gelijk met de R.D.M., waardoor een beslissingswedstrijd noodzakelijk werd. Deze wedstrijd werd het hoogtepunt van de middag, omdat beide ploegen tegen elkaar opgewassen bleken; iets, wat we niet konden zeggen van de voorgaande „20-minuten-wedstrijden”. Immers, de N.D.S.M. en Wilton-Fijenoord werden door ons, beide met 4—0, tot derdeklassers gedegradeerd. De A.D.M. versloegen we met 1—0, maar dat was een kwestie van uitgekookte tactiek. We wilden nl. nog enigszins fris tegen de R.D.M. optornen.

Na de aftrap verliepen tien minuten onder schier ondraaglijke spanning en toen viel het beslissende doelpunt. En wat voor een doelpunt. Een doelpunt uit duizenden. Een klassiek doelpunt was het. Zo'n doelpunt waarvan je zegt: het spelpeil is toch stukken vooruitgegaan met dat betaalde voetbal. Zo'n echt

VOETBAL

Een stevige ploeg, bestaande uit het neusje van Boele's voetbalzalm, bond de strijd aan tegen een elftal van inspecteurs en experts, zich noemende „The Pirates”.

In een eerste treffen had onze ploeg met 4—1 verloren, dus het was een prestigekwestie om deze wedstrijd te winnen.

De royale bus, waarmee we op zaterdagmiddag, 27 april, ondanks een slapende chauffeur, vertrokken, bevatte behalve deze laatste, 16 man, t.w. 11 spelers, 1 reserve, 1 verslaggever, 1 supporter, 1 zakelijk en 1 geestelijk leider (resp. v. Dijk—Breeman).

En op het voetbalveld stonden twee toeschouwers met spanning de strijd af te wachten.

Een strijd, die eigenlijk in de eerste helft al in het voordeel van Boele beslist had moeten zijn, afgaande op het overwicht, dat ze hadden. Door gepeuter, geknoei en ook pech bleven doelpunten achterwege. De enige treffer plaatste onze spil Ter Horst, toen één der piraten een onbeheerste charge uitvoerde en per ongeluk keihard tegen de schoen van Ter Horst maaide. Onze spil zei zachtkens au, maar vertrok verder geen spier, terwijl de piraat met een beenbreuk in het ziekenhuis moest worden opgenomen.

Na de rust een heftig Boele-offensief met een produktief kwartiertje. Van Beek, Vermeulen en Paardekam plaatsten elk één voltrefter in het net en daarna zorgde de piratenkeeper voor een uniek nummertje, door in paniek de bal in zijn eigen doel te trappen.

Een prachtig schot van Bode, die tijdelijk in de voorhoede opereerde, bezegelde de ondergang van de piraten. Het bleef bij 5—0.

Ons elftal was als volgt samengesteld:

Doel: L. Moens; achter: H. v. d. Wilt en A. Bode; midden: J. de Jong, G. ter Horst, J. Paardekam; voor: A. Eldijk, J. v. Campen, Fr. Vermeulen, P. v. Dongen, Jp. v. Beek.

Lenstra-doelpunt, maar dan van Ter Horst. 't Ging zo: Uittrap van keeper v. d. Steeg. De bal komt bij aanvoerder Breeman. Een schijnbeweging, nog een schijnbeweging, hij passeert drie, vier, vijf tegenstanders, schuift dan de bal op het enig juiste moment door naar de vrijgelopen midvoor Ter Horst... een korte, droge knal... boem, hij zit! Met glazige ogen staat de keeper nog te kijken, waar die klap vandaan kwam en ontdekt de bal tenslotte in het uiterste hoekje. Sjongejonge, wat een goal!

De resterende tien minuten kwam er geen droogdokter meer langs Plaisier en v. d. Wilt, maar de dokkeeper kwam nog dikwijls in de verdrukking en mocht van geluk spreken, toen Ter Horst na een schitterende rush van rechtsbuiten P. v. Dijk (junior wel te verstaan) de bal rakelings over het dokdoel kopte.

Doodmoe waren onze spelers bij het eindsignaal. Versleten waren ze. Meer snipperhoop dan platenrek bij wijze van spreken. Vooral de lieden boven de veertig waren rijp voor Kreuk, maar een douche hielp hen het hoofd weer manmoedig op te richten om aldus waardig en onder luid applaus het lokaal der bekeroverhandiging binnen te schrijden.

Captain Breeman ontving de beker uit handen van de heer Kamps van Lloyds en kreeg ook waarderende woorden te horen van ir. Adama v. Scheltema van de N.D.S.M.

Onze aanvoerder bedankte in prachtige bewoordingen en droeg een groot deel der hulde over aan ploegmanager/bedrijfsleider v. d. Graaff, de man, die de tactiek bepaalt en tevens de geestelijke vader van de ploeg is. Laatstgenoemde was zichtbaar ontroerd, trouwens we hadden allemaal moeite om het niet uit te janken.

Naast een voetbalprestatie leverde onze ploeg ook nog een artistieke prestatie. Na de plechtige uitreiking van de beker zong ze namelijk het beroemde lied „Bij Boele aan de werf” en, het moge ongelofelijk lijken, 't ging driestemmig zonder één momentje vals te worden. En dat, zeg ik, zijn gaven des geestes.

De heer v. d. Graaff besloot de bijeenkomst met een dankwoord aan de N.D.S.M. voor het gastvrij onthaal en de buitengewone ontvangst, de hoofdstad waardig.

Onze ploeg was als volgt samengesteld:

Doel: v. d. Steeg; achter: A. Plaisier en H. v. d. Wilt jr.; midden: H. Breeman, J. de Jong, H. Vlasblom (hallo!); voor: G. de Jong, Jp. v. Beek, Ter Horst, Van Ommeren, P. v. Dijk jr.

VOETBALNIEUWS

Zo is dan weer het nieuwe seizoen van de bedrijfscompetitie '57 gestart en zijn onze beide Boele-elftallen goed uit de bus gekomen.

Het eerste elftal is met zes punten uit drie wedstrijden nog ongeslagen en het tweede elftal met zes punten uit vier wedstrijden staat er iets minder gunstig voor.

Het is jammer voor deze jongens, dat ze tegen het sterke elftal van „Schram” met 4—2 verloren, maar er komen nog méér wedstrijden.

Traditiegetrouw voetbalt ook dit jaar weer het elftal van de „Velo” op 12 juni zijn wedstrijd voor de ouden van dagen in Heerjansdam, waar het tweede elftal van Boele als tegenpartij fungeert.

Deze wedstrijd, die tevens geldt als normale competitiewedstrijd, zal opgeluisterd worden door een muziekcorps, wat voor deze avond, indien het weer meewerkt, een prettige belofte inhoudt.

Wij willen ook nog even terugkomen op de moeilijkheden die er dit jaar geweest zijn om de bedrijfscompetitie te laten draaien, want zoals u misschien weet, is het oude vertrouwde terrein bij de watertoren in Slikkerveer niet meer beschikbaar, daar de N.V. Electro-Smit die op die plek gaat bouwen.

U kunt begrijpen, dat de voetbalverenigingen in de gemeente Ridderkerk er weinig voor voelden om hun terreinen beschikbaar te stellen voor het bedrijfsvoetbal, daar deze velden toch al overbelast zijn, maar gelukkig is dit met onderling overleg, en veel begrip voor de moeilijkheden, toch opgelost, zodat deze competitie weer doorgang kon vinden.

Wij zullen nog even de standen, bijgewerkt t.m. 29 mei, laten volgen, zodat u zelf kunt zien hoe onze elftallen er voorstaan en ook het programma voor de maand juni drukken wij hierbij af.

AFDELING A.		AFDELING B.	
Gesp.	Pnt.	Gesp.	Pnt.
Nederland . . .	4 8	Nederland 2 . . .	3 6
Boele	3 6	Schram	3 6
Combinatie . . .	3 5	Boele 2	4 6
v. Splunder . . .	2 4	v. Nes	3 4
Electro	3 2	Velo	3 4
Gebr. Pot	3 2	Gebr. Pot 2	4 2
v. d. Ben	3 1	Klinknagel 2 . . .	0 0
Groot en v. Vliet .	3 0	Gem. Personeel . .	1 0
Kemper	3 1	Groot en v. Vliet .	1 0
Klinknagel . . .	3 0	Gusto	2 0
		v. d. Ben 2	4 0

Programma maand juni:

Boele I: Vrijdag 14 juni: Boele I—Electro, terrein Bolnes.

Vrijdag 21 juni: Boele I—v. d. Ben of Nederland, terrein: Zwervers.

Vrijdag 28 juni: Boele I—Kemper, terrein: Bolnes.

Boele II: Woensdag 12 juni Boele II—Velo, terrein: Heerjansdam.

Woensdag 21 juni Boele II—Klinknagel, terrein: Bolnes.

Wij zullen u in het volgende personeelsblad op de hoogte houden van de verdere resultaten van onze beide elftallen en hopen dat dit gunstige berichten mogen zijn.

PERSONALIA

In dienst getreden:

25 maart 1957: G. Diphooorn, hellingschipper; G. Labate, boorder.

1 april: J. Spierenburg, elek. lasser; J. Scheper, aanbouwer; F. IJsselstein, ll. modelmaker; L. v. d. Spoel, A. Schouten, L. v. Gameeren en E. J. Ooms, ll. scheepsbeschieters.

E. H. Koch, J. v. d. Wal, bedrijfsassistenten machiniefabriek.

A. Smitshoek, jongste bediende; mej. H. Wilbrink, kantoorbediende.

8 april: J. de Groot, h. pijpenmonteur; J. J. Sluiter, h. ijzerwerker (volontair).

16 april: J. Bekkema, h. boorder; J. P. Kooyman, ll. mach. bankwerker.

23 april: M. Velzing, smid.

29 april: G. de Graaff, elek. lasser; M. de Wagter, h. ijzerwerker.

1 mei: mej. G. Blok, assistente med. dienst; N. v. d. Voren, mach. bankwerker; H. J. Wiepking, h. mach. bankwerker (volontair).

6 mei: P. Reints, magazijnbediende; W. Uilen, h. ijzerwerker (volontair).

9 mei: J. de Reus, helling-schipper.

13 mei: J. M. Maas, pijpenmonteur.

14 mei: W. de Jonge, h. pijpenmonteur.

20 mei: J. Blok, mach. bankwerker; E. Grooten, helling-schipper.

21 mei: B. ten Napel, helling-schipper.

25 mei: L. Bos, boorder.

27 mei: R. Fischer en J. M. Schriek, h. mach. bankwerkers; B. van Doorn, pijpenmonteur.

1 juni: mevr. J. W. Muller-Kip, typiste.

3 juni: Th. Henssen, A. J. Kapel en B. Last, helling-schippers; G. Meijer, elek. lasser; B. Bazuin, ll. mach. bankwerker; H. Banning, hakker; P. Kooyman, magazijnbediende mach. fabriek; mej. E. Maas, typiste.

De dienst hebben verlaten:

23 maart: Chr. Kost, h. ijzerwerker.

30 maart: C. de Ruiter, jongste bediende; mej. M. H. Lagendijk en mevr. J. Haas-Versluis, kantoor-

bedienden; M. Bekkema, h. ijzerwerker; H. Bazenkamp, transporteur; K. Huisman, aanhouder; G. de Hoog, brander; G. Brouwer, h. pijpenmonteur; J. Hartman, kraandrijver.

6 april: K. Moerkerken, ijzerwerker; W. Smaling, h. ijzerwerker; J. Gerritsen, portiershulp.

13 april: P. v. d. Wal, h. ijzerwerker.

19 april: W. Mulder, h. ijzerwerker.

30 april: W. Visser, tekenaar afd. Scheepsbouw; C. P. Monsees, tekenaar afd. Machinebouw; mej. M. C. Mudde, typiste; W. C. J. Peters, beheerder motormagazijn.

4 mei: J. Brouwers, h. ijzerwerker.

6 mei: A. Beltrami, mach. bankwerker.

11 mei: L. v. Bree, helling-schipper.

15 mei: mevr. M. Kol-Groot, assistente med. dienst.

17 mei: C. de Vormer, pijpenmonteur; A. de Goey, h. mach. bankwerker.

18 mei: P. Valencich, mach. bankwerker.

25 mei: H. Blom, hakker.

31 mei: A. J. Zoeteman, jongste bediende.

1 juni: J. Breugelmans, h. mach. bankwerker.

6 juni: A. v. d. Hoek, ijzerwerker.

Terug uit militaire dienst:

1 april: P. G. Haertlein, h. mach. bankwerker.

27 mei: W. Noordhoek, mach. bankwerker.

Naar militaire dienst:

30 maart: M. v. d. Burgt, scheepsbeschieter; A. Niemeyer, elek. lasser.

6 april: B. Biesbroek, kantoorbediende.

30 april: C. B. van Nes, kantoorbediende.

24 mei: B. Terlouw, ll. ijzerwerker.

Met pensioen gingen:

30 maart: M. Huizer, draaier afd. onderhoud.

20 april: J. Bijl, plaatwerker machiniefabriek.

Wij wensen hun nog lange jaren van welverdiende rust toe.

PUZZLENIEUWS

De vorige opgave heeft, gezien het aantal inzendingen, voor vele puzzelaars wel moeilijkheden opgeleverd.

Slechts 32 inzendingen kwamen bij de redactie binnen, waaronder nog enkele waarin niet-Nederlandse of foutief geschreven woorden voorkwamen. Er waren verscheidene inzenders, die een hoog aantal punten wisten te bereiken. De prijswinnaars, die in volgorde

van het aantal behaalde punten uit de bus zijn gekomen, zijn:

1. H. Mulder . . . met 187 punten, boekenbon f 5,—
2. H. v. d. Bolsem „ 179 „ sigaretten „ 2,50
3. B. de Ruiters . „ 177 „ „ „ 1,—
4. C. A. Vuik . . „ 171 „ „ „ 1,—
5. J. van Arkel . „ 161 „ „ „ 1,—

	1	2	3	4	5		6	7	8		
9		10					11				12
13	14		15				16				17
18		19		20	21	22			23		
24			25		26			27			
			28	29			30				31
32	33		34				35				
36		37			38	39		40	41	42	
43				44			45		46		
47			48				49	50		51	
		52					53			54	
	55										
NAAM						NR					

Ditmaal weer eens

een normale

kruiswoordopgave:

Oplossingen moeten uiterlijk acht dagen na het verschijnen van dit blad binnen zijn, voorzien van naam en nummer. Onder de goede inzenders worden weer vijf prijzen verlost.

Nogmaals wordt er op gewezen dat iedere deelnemer slechts één oplossing mag inzenden.

OMSCHRIJVING:

Horizontaal:

1. Hijswerktuig
10. Haast
11. Gebergte in Azië
13. Tussendeck (afk.)
15. Onmeetbaar getal
16. Windrichting
17. Scheepsonderdeel
18. Hijsplaat
20. Bekken
23. Noodsein
24. Kleurstof
26. Chinese lengtemaat
27. Orgaan
28. Bolgewas

30. Waterstand
31. Muzieknoot
32. Kon. Besluit
34. Titel
35. Muzieknoot.
36. Venster.
38. Pers. voorw.
40. Uiting van vrolijkheid
43. Vis
44. Scheepsond.
46. Gebouw in Amsterdam
47. Voertuig
48. Uitroep
49. Rivier in Azië
51. Oneven (afk.)
52. Bijwoord
53. Stuurinrichting
55. Gereedschap branders

Vertikaal:

2. Als 49 hor.
3. Volgroeid
4. Uniek
5. Voorzetsel
6. Sieraad
7. Voetbalclub (kampioen)
8. Rivier in Noord-Brabant
9. Hijswerktuig
12. Gereedschap lassers
14. Verblijfplaats voor schepen
17. Scheepshut
19. Pers. voorw.
21. Voorzetsel
22. Bijwoord
23. Heilige
25. Bergruimte op schepen

27. As
29. Titel
30. Spil
33. Draagbed voor gewonden
37. Reeds
38. Muzieknoot
39. Water in Friesland
41. Voertuig
42. Coll. Arb. Overeenkomst
44. Vogel
45. Gage
48. Dikke pap
50. Slaapplaats
52. Voegwoord
53. Onderdeel mast
54. Muzieknoot

Verslag Ideeëncommissie

Vergadering van 12 juni 1957

Idee No. 244. 1. Voorgesteld wordt het blok van torenkraan 5 te verzwaren met ijzeren platen en daardoor bij wind het slingeren te vermijden. Onderzocht zal worden of dit mogelijk is en resultaat zal hebben. Daarna zal eventueel de beloning worden vastgesteld.

2. De gaatjes onder in het blok te vergroten, daar ze telkens verstopt zitten en er water in blijft staan. Dit zal worden uitgevoerd. Beloning f 10.—.

Idee No. 245. Voorgesteld wordt een hand- of voetrem te maken op de stoomkranen. Het idee is juist. Nagegaan zal worden of dit op eenvoudige wijze uitvoerbaar is. Beloning f 10.—.

Idee No. 246. Het maken van verstelbare steunen. In verband met het zoekraken bij het gebruik, wordt verwacht dat dit voorstel in de praktijk geen voordeel zal geven. Aanmoedigingspremie van f 2.50.

Idee No. 247. Losse wielletjes te maken voor het transport van vlakplaten, waardoor takels en houten rollen kunnen vervallen. Dit is geen nieuw idee, wordt reeds jaren in het Gemeentedok toegepast. Geen beloning.

Idee No. 248. Voorgesteld wordt een verplaatsbare stelling of eventueel kraanbalk te maken en daar te monteren, waar kranen niet kunnen komen. Dit bestaat reeds en staat in het magazijn. Geen beloning.

Idee No. 249. Het maken van een verplaatsbare lasopstand. Dit is geen nieuw idee, maar wel verder doorgevoerd. Beloning f 5.—.

Idee No. 250. In verband met het in gebruik nemen van de Lincolnweldlasmachine in de lasloods wordt voorgesteld om iedere kolom, aan de dijkzijde van de loods, een vaste aftakmogelijkheid te maken voor de laskop en stuurstroom. De uitvoering van dit

voorstel is vrij kostbaar en men heeft niet de overtuiging dat dit nu reeds financieel verantwoord is. Mocht dit idee later worden toegepast, dan komt de commissie er nog op terug. Beloning f 5.—.

Idee No. 251. Voorgesteld wordt om 10 zware ballaststukken te maken voor het waterpas zetten van bodemsecties. In verband met opslag en transport is het te betwijfelen of dit gewenst is. Mocht evenwel in de toekomst dit idee worden toegepast, dan komen wij er nog op terug. Beloning f 5.—.

Idee No. 252. Een speciale lasplaat te maken voor het lassen van zuigerstangen. De kosten die hieruit voortvloeien wegen niet op tegen de te verwachten besparingen. Aanmoedigingspremie van f 2.50.

Idee No. 253. Voorgesteld wordt om bij het monteren van laadhoofden in de nieuwbouw geen spanschroeven te gebruiken maar een oliedrukompje. Dit is een prima idee. Beloning f 50.—.

Idee No. 254. In vriesruimen de rubberpees niet aan de deuren te bevestigen maar aan de stijlen. Dit voorstel is niet uit te voeren in verband met beschadiging van de rubber bij de deuringang. Aanmoedigingspremie van f 2.50.

Idee No. 255. Een meetblok te maken op kogels voor het meten van zuigerstangen, zuigerpennen, drijfstukken met kruiskop, enz. In de eerste plaats is het gebruiken van grafiet net zo goed, ten 2e is de constructie niet juist, daar de kogel zal wrijven in plaats van rollen. Een beloning kan niet worden toegekend.

Idee No. 256. Voorgesteld wordt bij de nieuwe 5-tons trek wagens stootblokjes onder de trekstangen aan te brengen om beschadiging te voorkomen. Dit zal worden uitgevoerd. Beloning f 7.50.

Idee No. 257. Verbeteringen aangebracht bij de kalefaatmachine. Beloning f 20.—.

